

OM Natten mellem Klokken Et og Tre havde Jægermester Hagen og hans Broder Professoren en meget alvorlig Samtale for lukkede Døre inde i Jægermesterens Stue, mens alle andre i Huset sov. Det var nær kommet til et Brud. Jægermesteren følte sig krænket, fordi Broderen forlangte at se hans Bøger. Han rejste sig op, slog i Bordet og erklærede med Taarer i Øjnene, at naar ikke engang hans egen Familie havde Tillid til ham, vilde han hellere give Afkald paa enhver Hjælp og gøre en Ende paa den Forfølgelse han fra alle Sider var Genstand for ved at skyde sig en Kugle gennem Hovedet.

Det kom dog tilsidst til Forlig; men Fuglene var oppe, og det blev næsten højlys Dag, før Brødrene skiltes.

Nu skinnede Solen fredeligt ind over Valpladsen, hvor blot en blaalig Tobakstaage endnu drev om i Luften som en Mindelse om Nattens Skærmydsel. Døren var aaben til de øvrige Opholdsværelser, og ogsaa her stod Morgensolen ind i brede Strimer.

Et Par Piger gik og gjorde rent derinde, aabnede